

જાણે-અજાણે થઈ જતાં પાપોની ઝોળખાણ કરે, એ પાપોમાંથી સર્જતા દુઃખોના પહાડોને બુઝાવે... એ જોતાં જો કંપારી છૂટી જાય....ખસ, આલોચના કરવા માટે જોઈતું હૈયું તૈયાર થઈ ગયું ! તૈયાર થયેલા હૈયાથી પછી જે ‘આલોચના’ થશે....તમે સ્વયં પ્રસન્ન થઈ જશો, જીવનમાં નહીં અનુભવેલી તૃપ્તિ અનુભવશે અને તમારી વૃત્તિઓ-પ્રવૃત્તિઓમાં કલ્પનાતીત પરિવર્તન આવશે.

ખયાલ ખાતર કે ઘટ્ટાથી જેઓ કહે છે: ‘જેનો અર્થ ન જાણતા હોય તેવી ક્રિયા કરવાનો શો અર્થ?’ તેમને કહેવાજ દો. આપણા કહેવાથી તેઓ સુધરવાના નથી, પરંતુ સાચેજ જેને અર્થજ્ઞાનની ભૂખ લાગી છે. ને અર્થ જાણીને પ્રતિક્રમણની ક્રિયામાં પ્રાણ પુરવો છે, તેવા સરળ જીવોને અર્થજ્ઞાન આપવું આવશ્યક છે. ‘વંદિતા’ સૂત્રનો અહિં જે અર્થ આપવામાં આવ્યો છે, તે કાવ્યમાં છે ! આપણને ગમી જાય, યાદ રહી જાય તેવા કાવ્યમાં અર્થ શુ થાયેલો છે.

ધર્માનુરાગી સાઠંખાકરે ખૂબ ખૂબ અધ્યયન, પરિશીલન અને પરિશ્રમથી આ અનુવાદ તૈયાર કર્યો છે....ઘણીવાર ગાઈને સંલગ્નાવ્યો છે .. વિદ્વાન પૂજ્ય મુનિ ભગવંતો પાસે સંશોધન કરાવ્યું છે....અને હવે તે પ્રકાશિત થાય છે.

આલોચનાના માર્ગે ચાલવા માટેની આ એક નાની શી પગદંડી છે... એ પગદંડીએ ચાલતાં ચાલતા આપણે પરમ આત્મવિશુદ્ધિના શિખરે પહોંચવાનું છે....આ માટે આ પુસ્તિકાને રોજના સ્વાધ્યાયમાં સ્થાન આપી, આલોચનાનો આત્માનંદ અનુભવીએ એજ એક મંગલ અભિલાષા.

દેલવાડા.

માઉન્ટ આબૂ

૨-૫-૬૮

ભદ્રગુપ્તવિજય.

બે બે ૧

આ નાના ૧ પુત્રામા આવગીતની વ્યવસ્થા કરના પોતા અને
 પત્રી ઘણા સમયથી તેમા જોવાના છેના મન તેના વિતનમા
 મમ નેના તેના વધના નઅનિત ન પત્રી મનજમા ઉગતી વચ
 મથમ સ્ત્રીમાની મુદ વિદ્યા પ્રાપ્ત થી એવ તામાન્ય જનનાન
 મુ ઉપકાર થયા તેની ન મળ્યા તથા જી છે તવા વિજાન વળા
 મુનિશ્રી બામુખવિચ્છેદ મ તાજ પ્રમાણના લેખી છે ન ૧ રી
 મા- તમા મુ ઉમે વાનુ કે લખવાનુ ૧૧૧ ?

આ આવગીતના લખક માતા પ મ અર્થે પદ્યાર્થ મિત
 ૧ અનંદ એક મુળના રાખ્યા છી મ આ શાનિમાર્ગ જીવનની
 શુઆતથી તત્વ ૧૧૬ કર્યા ૧ જ્યા તમાનુ મન હુ ત્યા ૧ ૧૧
 પરિચય થયા છે અનંદ જીવન ઉપકાર તત્વ લા મુ ૧૧ તથા તાન
 જીવુ થી તે નમરવા તમાનુ મન કે ૧ ૧૩

આ વિનાબાબાવ આ વિચાર કર મનાનર આ નાનાના
 બદ ૫ લાગન અન આ ગિજુમા જરી સન્કાર પિત્રાના
 બા ૧-પરિચયમા તમા અવારનવાર કર્યા છે અન તમાનુ
 વા ૧૧ પાત્ર નિનિમરતા અન તત્વ પાત્રનાના પાત્ર પર ૧૫ છે

આ વિનોમારુના ગીતામયવના પર આ મરણવાયાના
 વિતના મક કથો પર આ કૃષ્ણક શાસ્ત્રી બા ૧ ને રુ
 નાનાજના બા ૧૧૧ મય રીને પર અન આ વિ ૧૫૧૬૬
 કાપ્યામિકે બાપો ૧૧ પર આ ગાનિબ - પાના ૧૧ આમરી નાતિ
 વિવરણ કરના ત્યા રુ મુગ થ ૧૧ પરતુ વર્ષ રુ તમાના ૧૧
 ત્યા દાકે કોવા બા ૧૧૬૧૧ રીક ના રીત થત તા ૧

સ્વયં પ્રેરણાથી નિવૃત્તિ સ્વીકારી અને તેઓ આવશ્યક સૂત્રોના ચિંતનમાં પડ્યા તેમજ આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસરિજી અને ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના પ્રયોગનું વાંચન-મનન કરવા લાગ્યા, અને પ્રશમરતિ તથા શાંતસુધારસ ભાવનાના શાંત-વૈરાગ્ય રસના ગાનમાં મસ્તી અનુભવવા લાગ્યા ત્યારે તેો મને ખૂબ જ આનંદ થયો.

ચૌદપૂર્વનો સાર નવકાર એ સૌ માટેનું આરાધનાનું સર્વસ્વ છે. તેમ શ્રાવકમાટેની આરાધનાનું સર્વસ્વ વહિતુસૂત્ર છે આનું મૂળ આગમોમાં છે. નવકાર પચિદ્વિય ઇશિયાવહી લોગસસ કરેમિભલતે વિગેરે સૂત્રોના મૂળલેખક કોણ ? કઈ સાલમા આ રચાયું ? તેના કોઈ કડીખદ્ધ એધાણ નથી તેમ આ વંદિતા સૂત્રના કર્તા કોણ ? આગમોમા આવતા થુલાઓ પાળાહવાયાઓ વૈરમળ' વિગેરે આલાવાઓને ગાયાખદ્ધ કોણે રચ્યા તેનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી. અર્થાત્ હજારો વર્ષ જુની આ રચના છે.

સુદરમાં સુદર શિલ્પીએ ઘડેલી મૂર્તિ કરતા પણ હજારો વર્ષથી પૂજાતી ઓછી કારીગરીવાળી મૂર્તિ પ્રભાવક અને તીર્થરૂપ બને છે. ત્યાં તેની કારીગરી બેવાતી નથી તેમ આ બધાં સૂત્રો સેકડો-હજારો વર્ષથી પ્રતિદિન લાખો ભાવુકોથી ગણાતા મત્રરૂપ છે તેમા આરાધનાનું અબેડ સત્વ (અર્ક) છે

‘મનનાત્ ત્રાયતે યસ્માત્ તસ્માન્મત્ર પ્રકીર્તિત ’ મનન કરવાથી જે અક્ષરો આપણુ રક્ષણ કરે તે મત્ર કહેવાય છે

ગમે તેટલા તીર્થોની યાત્રા કરો ચૈત્યો જુહારો પણ જે ભાવના શત્રૂજય અને સંજેશ્વરના દર્શન કરતા યાત્રીના હૃદયમા થાય છે તે ભાવનામા અને સુદરમા સુદર કાવ્યો અને પ્રયોગના

અથ નના નિહાન આવાયન પાત્ર મનિમ નમથ નમા
 અનિ નાનુ નામ નાનક પ ના નમા જા મનક આ ।
 હાની આનાધનાનુ નાનક મ નુ પ હ નમ મા વરિન
 નાવ નિહો બોવના દિવ નાત્રિ ર આનુમન હ વા પી
 માડી મે હવન કનાડી નાદ નાજ મા ડાગ વગુ થાન હ
 સના અનિરાત મન પાનાના હુતનના નનાગા ડાકમાડી
 હ ભા ડામ મથુ નની ના ડામ નવવ ન મા પ્રતાપ હ
 નનો અનક અ મ નવે નના મન ન મા ના મ નવપ
 બનાવના હ અનક માનકના મા ધનાન નવ ર હ ના થી
 રના નામા બાવન મે નવા ડાક ના ડાક મન મનન
 હરીન મા નાન નાનપુના અજા મની જામા આન રેડા પુરી
 અમ મગ આપી મ નવ નાન ના

વરિનનુ ના ના રા મન અથ ના પ હ નુ રનાગ
 નુત અ રીન ડાકી મ ના રા હ નાક પા અકેક અ ર
 પુમર નુ રનાપુર હ મન ના ના ના ના રેડાના
 અથો લખાયા હ અથ ડાકી ના ડાકી મા અન મ ર
 અનિધિય પ્રથાજન અન નાથ પૂવ કના અનુબધ અનુથ ર
 કરવા પૂવક કનાથેન નમા પ્ર નાથ રામ અન હ રાદન
 અથ

આનકુતન ડાકી આનાધના મા ના વરિનનુ નાથ રામ
 અન નાથમ હ

નાથ ના રા નાથ અથ કરવા કુનિઆન ર નુબ રાખી
 શિખાડ ના પો નેના આનારોને નાથ રામ રા રા
 કુનિઓ માટે પાત્ર બાનુ અ પુર આ કુનિ-ડાકી રામ પડી
 નની રાનાના અ હ થાય ના રા રા ના પ હ થાયે જા

કાવતા હોય છે. આ કારણથી ઉત્તમ કૃતિઓની અનેક વૃત્તિઓ, ટિપ્પણો, અનુવાદો, સારાંશો, ટુનાઓ વિગેરે થતા હોય છે. વંદિતુસૂત્ર સર્વશ્રેષ્ઠ ઉત્તમ આરાધકસૂત્ર છે તેથી તેના ઉપર વદારવૃત્તિ શ્રાદ્ધપ્રતિક્રમણવૃત્તિ વિગેરે ટીકાઓ રચાઈ છે. ઘણાં ટિપ્પણુ વિવરણો થયાં છે. અને તેનાં રહસ્યો પૂજાઓમાં પણ ઉતર્યાં છે.

ભાઈશ્રી શાંતિભાઈએ પણ આજ રીતે વંદિતાસૂત્રની આરાધનામાં ઓતપ્રોત થવાના હેતુથીજ આ પદ્ય રચના કરી છે. આપણા ઘણા ગ્રંથો સ્વઆરાધના માટે રચાય છે. અને એવી ભૂમિકાવાળા તેનો ઉપયોગ કરે છે, તેમ આ ગીત રચના મૂળ વંદિતાસૂત્રના નિર્મળ પ્રવાહમાં જીલવા-દાખલ થવા માટે નીકરૂપે લેખકે પોતાની આરાધના માટેજ બનાવી છે. અને ખરેખર હું તો તેમને તેમાં નહાતા બેઠા આનંદ પામું છું. આ નીકનો જળપ્રવાહ પણ જળહળતા-ઉછળતા વંદિતા સૂત્રમાંથી ઉભરાયેલ પાણીનો છે. લેખકનો કોઈ સ્વયં નથી એમ તેમનું કહેવું છે.

આ ‘આલોચના’— પુસ્તિકામાં સૌ પ્રથમ ‘વંદિતુ’ સૂત્રની મૂળ ગાથા વિષય નિર્દેશ સાથે મૂકેલ છે. પછી તે ગાથાનું ભાવગીત, અર્થ—ભાવાર્થ અને વ્રતની સમજણ મૂકેલ છે. પછી વ્રતની વ્યાખ્યા અને અતિચારને લગતાં તત્ત્વાર્થનાં સૂત્રો તથા ખારવ્રતની પૂજામાંથી તેને લગતી થોડીક કાવ્યપ્રસાદી મૂકેલ છે. કેટલાક પારિભાષિક શબ્દોના અર્થ પણ મૂકેલ છે. અને એ રીતે ‘વંદિતુ’ પૂર્ણ થયા બાદ સળંગ આખું ભાવગીત મૂકેલ છે, વાંચક તેનો સદુપયોગ કરી લેખકના પ્રયત્નને કૃતાર્થ કરે એજ ભાવના.

૪, સિદ્ધાર્થ સોસાયટી,

અમદાવાદ ૭.

મફતલાલ ઝવેરચંદ ગાંધી

તા. ૧-૭-૬૮

ચાર. વ્રત અને આચારની વિશુદ્ધિ માટે રોજે રોજ એવા દોષોનું--અતિચારોનું નિરીક્ષણ જરૂરી છે. વ્રત અને આચાર-મર્યાદાનું યથાર્થ પાલન થાય અને અતિચારથી નિવૃત્તિ થાય તો જીવન શુદ્ધ થાય. આત્મશુદ્ધિ થાય. તે માટે છે પ્રતિક્રમણ.

ભૂતકાળની ભૂલોનો પશ્ચાત્તાપ કરવો, વર્તમાનમાં પાપ વિમુખ રહેવું અને ભવિષ્યમાં એ પાપ નહિ કરવાનો સંકલ્પ કરવો તે પ્રતિક્રમણ.

એવા પ્રતિક્રમણનું મુખ્ય સૂત્ર છે “વંદિતુ.” એ રીતે જોઈએ તો ‘વંદિતુ’ એટલે વ્રતધારી જૈનગૃહસ્થની આચાર-સંહિતા.

એ આચારસંહિતા ભગવાન ઉમાસ્વાતિવાચકે તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્રના સાતમા અધ્યાયમાં દુઠ્ઠાં સંસ્કૃતસૂત્રોથી ગાઈ; પૂજ્યપ્રવર શ્રી શ્રુતસ્થવિર મહર્ષિએ શ્રાદ્ધપ્રતિક્રમણમાં--‘વંદિતુ’ સૂત્રમાં આર્ષપ્રાકૃત ભાષાથી ગાઈ. મોટા અતિચાર રચનારે પાક્ષિકાદિ અતિચારમાં ગુજરાતી ગદ્યથી ગાઈ અને ભક્ત કવિ પંડિતવચ્ચં શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ સાહેબે ખારવ્રતની પૂજામાં સુંદર ગુજરાતી પદ્ય રચનાથી ગાઈ. તેમા તેઓશ્રીએ ગુજરાતી દુહાઓથી, ઢાળોથી અને અનેક રાગરાગીણીથી શ્રાવકધર્માચારનું-ખારવ્રતોનું અને તેના અતિચારોનું અંતરમાં ઉતરી જાય તેવું સુંદર અને સ્પષ્ટ દર્શન કરાવ્યું છે.

તે ઉપરાંત બીજા વિદ્વાન લેખકોએ પણ ‘વંદિતુ’ સૂત્રના શબ્દાર્થ, વાક્યાર્થ, ભાવાર્થ, ગુજરાતી છાયાનુવાદ તેમજ વિસ્તૃત સમજણ ગુજરાતી ભાષામાં લખેલ છે એ બધાય પ્રયત્નો મૂળ સૂત્રને - આવી સુંદર આચારસંહિતાને સારી રીતે સમજાવવા માટે છે તેજ રીતે આ પદ્યાનુવાદ-ભાવગીત અને વિવરણ પણ મૂળ ‘વંદિતુ’ સૂત્ર સમજવા માટે જ છે.

આ પુસ્તિકાના લેખનમા આગમ પ્રભાકર પૂ. મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબે મૂલ્યવાન માર્ગદર્શન આપી મને કૃતાર્થ-કર્યો છે. તેમજ પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ભદ્રગુપ્ત વિજયજી મહારાજ સાહેબે સંપૂર્ણ પુસ્તિકા વાંચી જઈ તેમાં નોંધો, ટીપ્પણીઓ વગેરે માટે આવશ્યક માર્ગદર્શન આપીને તથા પ્રસ્તાવના લખી આપીને મહદ્ ઉપકાર કર્યો છે. અને મારા મિત્ર પંડિત શ્રી મફતલાલ ઝવેરચંદે પણ બધું લખાણ વાંચી જઈ જરૂરી સુધારા કર્યા છે અને બે બોલ લખેલ છે. તે સર્વનો અત કરણપૂર્વક આભાર માનું છું.

વિશેષમાં સ્વ મુનીરે તેના જીવનનું છેલ્લું પ્રતિક્રમણ મારી સાથે કરેલું મેં તેને ‘વંદિતું’ સૂત્ર વિસ્તારથી સમજાવેલ અને આ ભાવગીત પણ સંભળાવેલ ત્યારે તેણે પ્રસન્ન-ચિત્તે કહેલું કે. “કાકા આ ભાવગીત અને વિવરણ સાથેનું ‘વંદિતું’ છપાય ત્યારે મને જરૂર વહેલી તકે અમેરીકા મોકલી આપશો. ભૂલશો નહિ.” પરંતુ ત્યાર પછી તરતમાજ-તેના છેલ્લા અમેરીકાના પ્રવાસ દરમિયાન રસ્તામાં જ-એરોપ્લેનના અકસ્માતમા ડો. ભાભા વગેરે સાથે તેનું અવસાન થયું. એને પ્રિય એવી આ પુસ્તિકા તૈયાર તો થઈ ગઈ પણ હવે એને મોકલવી ક્યાં ? અને કેવી રીતે ? છેવટે એ મુંઝવણનો ઉકેલ અઢી વર્ષ પછી ભારતના અનેક મુનીરોને-યુવાનોને આ પુસ્તિકા પહોંચાડવા રૂપે સૂઝ્યો ! એ કાર્ય વિશ્વકલ્યાણ પ્રકાશન સંસ્થાએ ઉપાડયું અને સ્વ. મુનીરના પિતાશ્રી ભરતભાઈ મણીલાલ દલાલે તે સંસ્થાને આર્થિક સહયોગ આપ્યો તે બદલ તે સૌનો આભાર.

૪૨, જૈનનગર
સંજીવનીપાસે,
અમદાવાદ-૭

શાંતિલાલ મગનલાલ સાહેબાકર.

વિષયનોંધ

ગાથા

૧. મંગલાચરણ અને વિષય નિર્દેશ. પ્રતિક્રમણની વ્યાખ્યા.
૨. વ્રતો અને જ્ઞાનાદિ આચારોમાં લાગેલા દોષોનું—
અતિચારોનું પ્રતિક્રમણ એકસો ચોવીસ અતિચાર.
૩. સર્વપાપના મૂળ સમા પરિગ્રહ અને આરંભનું પ્રતિક્રમણ.
૪. ઇંદ્રિયો અને કષાયોની અશુભપ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા
દોષોની નિંદા.
૫. પરવશતાથી કરવી પડેલ પ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા દોષોનું
પ્રતિક્રમણ.
૬. બારવ્રતના પાચાદ્વય સમ્યક્ત્વના અતિચારોનું પ્રતિ-
ક્રમણ: ‘શ કા’ આદિ અતિચારોની સમજણ:
સમ્યક્ત્વની સમજણ તથા તેનાં પાચલક્ષણ:
૭. આરંભ સમારંભોની નિંદા.
૮. બારવ્રતના અતિચારોનું સંક્ષિપ્ત પ્રતિક્રમણ.
પાંચ આણુવ્રત, ત્રણ ગુણુવ્રત અને ચારશિક્ષાવ્રત :

: પાંચ આણુવ્રત .

- ૬-૧૦. ૧. સ્થૂલ પ્રાણુતિપાત વિરમણુવ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ. વ્રતની સમજણ. દશચંદ્રવાનાં સ્થળ.
- ૧૧-૧૨. ૨ સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણુવ્રતના અતિચારોનું પ્રતિ-
ક્રમણ. વ્રતની સમજણ: તજવા જેવાં પાંચ મોટાં
બુઠાણાં.

ક્ષમાપના : મિચ્છામિ દુઃકંડમ્

આત્મપ્રિય,

જય જીનેન્દ્ર ! કહો જીવ ! જય જીનેન્દ્ર કહો,
આર્દ્ર બની સૌ બોલો (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય ! . ૧
ચૌદ રાજમાં ભમતાં, કર્મ વશે મળતા જીવ ! કર્મ વશે મળતા !
લોભું દેભું સમજી (૨) જઈ દૂરે વસતા જય જીનેન્દ્ર કહો....૨
સાયં કાલે પક્ષી વૃક્ષ ઉપર મળતાં, જીવ ! વૃક્ષ ઉપર મળતા
બીજે દિવસે પ્રભાતે (૨) સહુ ઉડી જતાં ! જય જીનેન્દ્ર કહો. ૩
ધર્મશાલામાં યાત્રિક ભેગા બહુ થાતાં, જીવ ! ભેગા બહુ થાતા
સ્નેહ સંબંધો બાધી (૨) કયા ના કયા જતા ! જય જીનેન્દ્ર કહો ૪
જીવતર પાણી વેગે આણુધાયું આદ્યું, જીવ ! આણુધાયું આદ્યું.
કરણી શુભ કરી લો (૨) રહેશે નહિ આદ્યું જય જીનેન્દ્ર કહો ૫
મન, વાણી, વર્તનથી જાણુ અજાણુપણે જીવ ! જાણુ અજાણુપણે,
હુભાવ્યા હોય તમોને (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય જીનેન્દ્ર કહો ૬
પાત્ર ઇદ્રિયે સેવ્યાં, ચારકષાય વશે જીવ ! નિહિત કે ભાવે,
રાગ દ્વેષથી પાપો (૨) મિચ્છામિ દુઃકંડમ્ જય જીનેન્દ્ર કહો...૭
માનવ ભવ ખર્ચાં આ કમાણી શી કીધી ? જીવ કમાણી શી કીધી ?
આત્મધ્યાન ધરી જીવ ! (૨) સુખ શાંતિ લીધી ? જય જીનેન્દ્ર કહો...૮

--શાં૦

સુકેતના ન ભાગી

જાલાનના, પુનકના પ્રમાણમાં નમન
 રવ મુનીરની પુષ્કરમુનિ નિમિત્ત, નમના
 પિતાથી અનુભાઈ મહિવાલ દયાલ
 (માનિકુલ અનુભાઈ ૭) ન દર્શી ૬ ૧૦૦૧
 અંક દબલ અંક અન્યા ૬ નમની શુભભક્તિ
 અનુભાઈનીય અને મનુષ્યનીય ૬૬
 આભાર

મનુષ્ય

મારે કહેવું બેઠ્યો.

નામ એનું મુનીર હતું. દીલ એનું દરિયાવ હતું.
સ્વભાવ એનો શીળો હતો. મુળ મદાય હસતું હતું.
અમદાવાદના એક ખાનદાન કુટુંબનો એ નળીરો હતો.
રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજીના એકજ વાક્યે શેરબજારની ધીકતી
દલાલી છોડી, દરિદ્ર નારાયણની સેવા સ્વીકારનાર અને જીંદગીનાં
છેલ્લાં પાંત્રીસેક વર્ષ અર્ધનાગાંઓને ઢાંકવામાં, ભૂખ્યાંઓને
ખવડાવવામાં, દર્દીઓને દવા પહોંચાડવામાં અને સમાજમા
સાચી સમજ વધે તેવાં પુસ્તકો વહેચવામાં ગાળનાર અખ્લા
શ્રી મણીલાલ મગનલાલ દલાલનો એ પૌત્ર હતો.

અમદાવાદના જાણીતા શાહ સોદાગર અને સેરીસાતીર્થના
રક્ષક શેઠશ્રી સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ ચિ. મુનીરના માતામહ થતા હતા.
વેપારી કુનેહ, તિવ્ર બુદ્ધિમત્તા અને સાહિત્યપ્રેમ ધરાવતા
સાહસિક ભરતભાઈનો એ કુશળ પુત્ર હતો.

પિતાના કુળમાંથી ધર્મના સંસ્કાર લઈ આવનાર અને
ઝસરાના સેવાકાર્યમાં સાથ આપનાર મમતાળુ માતા
અનસુયાબહેનનો એ કુળ દીપક હતો.

B.S. અને M.S. ના અભ્યાસાર્થે એ અમેરીકા જઈ વસેલો.
માતાપિતાની મમતાને માન આપી લગ્ન કરવા એ વતન
આવેલો. લગ્ન કરી ફરી પરદેશ જતા ભારતના મહાન આણુવૈજ્ઞાનિક
ડૉ. ભાલાવાળા પ્લેનમાં તે હતો.... અસ્મતમા સૌ અદૃશ્ય થયાં!

પૂ. ભદ્રશુભવિજયજી મહારાજ સાહેબના “શાંત સુધારસ”
સાથેના અમૃત પ્રવચનથી સૌ શોકાતોર્ણો શોક દૂર થયો! એ
પાવન પ્રસંગે કરેલા સંકલ્પ મુજબ ચિ. મુનીરના “આત્મ
ત્રેયાર્થે” આ આલોચના પ્રગટ થાય છે.

—શાંતિલાલ સાઠંખાકર

પ્રતિક્રમણ

ભૂતકાળની ભૂલોનો પશ્ચાતાપ કરવો, વર્તમાનમાં પાપવિમુખ રહેવું અને ભવિષ્યમાં એ પાપ નહિ કરવાનો સંકલ્પ કરવો તે પ્રતિક્રમણ.

ફરી પાપ ન થાય એ પ્રતિક્રમણનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. પણ તે સ્થિતિ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી નિરંતર લાગતા દોષોની શુદ્ધિ કરવી - પશ્ચાતાપ કરવો તે પણ પ્રતિક્રમણ છે. અને તે જરૂરી છે.

પ્રતિક્રમણ એ ભાવસ્નાન છે તેનાથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે.

રોજ રોજ મેલા થતા શરીરને જેમ સ્નાનથી શુદ્ધ કરીએ છીએ એમ આત્મશુદ્ધિ માટે આ ભાવસ્નાનરૂપ પ્રતિક્રમણ જરૂરી છે આવશ્યક છે-અવશ્ય કરવા યોગ્ય છે.

મિદ્ધ- આદ્ય કર્મથી રહિત મોક્ષદશાને પામેલા અરિહંત અને મિદ્ધભગવંત.

પ્રતિક્રમણ-ભૂલોનો પશ્ચાતાપ કરવો તે અતિચાર-આચારમાં દોષ-રખાવના આચારમર્યાદા ઓળંગી જવી તે

શ્રાવકધર્મ-જ્ઞાનાદિ પાંચ આચાર તથા બારૂત્રતના પાલનરૂપ ધર્મ દેશવિરતિરૂપ ધર્મ

अथवा

मा म यथाभारा, नाणे तद दमग चरित्त व ।
मदुमो यथायग था, न निम्न त य चरित्त म ॥५॥

अ. १. ११

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ १ ॥
गान्ध्या राजा ध्यात्वा निद्रा ॥ २ ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ ३ ॥

 $E_3 E_4$ [illegible]

निर्वा-या-य न केयुं देवीं व्याप्य तन्म २
 १५ अमो दृष्टमा धाय न निहा निहा व्याप्य ॥ १
 १-उक्तं धाम नृपतिं कृपया- कर्त्तुं ॥
 पुनः कथां तन्म देवीं व्याप्य तन्म ३
 तन्म तन्म ॥
 न १५-१५
 नि १५-१५

[illegible]

১৯৭১ সালের ১১ নভেম্বর
 ঢাকা বিশ্ববিদ্যালয়
 আইন বিভাগ
 ১৯৭১ সালের ১১ নভেম্বর

નાળાઈ-અઢ, પડવય-સમ્મ-સંલેહણ-પણ-પન્નરકમ્મેસુ ।
 વારસ-તપ, વીરિઅ-તિગં, ચડવીસ-સયં અહારા ॥

નાળાઈ અઢ-જાનાદિકના આઠ એટલે જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર
 અને ચારિત્રાચાર એ દરેકના આઠ આઠ એમ કુલ-૨૪ અતિચાર
 પડવય-પ્રતિવત એટલે સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત
 વિરમણવત આદિ બારવતના તથા

સમ્મ-સંલેહણ પણ-સમ્યક્ત્વના તથા સંલેપણના
 દરેકના પાંચ અતિચાર એમ કુલ ૭૦ અતિચાર
 પન્નર કમ્મેસુ-પંદર કર્માદાનના પંદર અતિચાર- ૧૫ ”
 વારસ તપ-બાર પ્રકારના તપના બાર અતિચાર ૧૨ ”
 વીરિઅ-તિગં-વીર્યાચારના ત્રણ અતિચાર ૩ ”
 ચડવીસસય અહારા-એકસો ચોવીસ અતિચારો ૧૨૪ ”
 એ રીતે શ્રાવક ધર્મના-જ્ઞાનાદિ પાંચ આચાર અને શ્રી સમ્યક્ત્વ
 મૂલ બારવતના એકસો ચોવીસ અતિચાર સમજવા.

હુહા

દંસણ નાણ ચરણ તણા આઠ આઠ અતિચાર
 આણસણ વીર્યાચારના પણ, તિગ, તપના બાર. ૧.
 સુંદર સમકિત ઉચ્ચરી લહી એથું ગુણકાણ
 ચડી પંચમ પગથાળીએ થૂલ થકી પચ્ચખાણ. ૨.

કળશ

ગાયો ગાયોરે મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો.
 વીરમુખે વ્રત ઉચ્ચારીયાં જેમ, નરનારી સમુદાયો.
 એકસો ચોવીસ અતિચાર પ્રમાણે, ગાથાએ ભાવ બનાયોરે મહાવીર.

—બારવત પૂજા.

ધન્દ્રિયો અને કષાયોની અશુભ પ્રવૃત્તિથી થયેલા
દોષોની નિંદા.

ગાથા

જં વદ્ધમિંદિણ્હિ, ચઠ્ઠિં કસાણ્હિ અપ્પસત્થેહિં ।
રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૪॥

ભાવગીત:

નિંદિત એવા ચાર કષાયે, પાંચ ધન્દ્રિયે પાપ થયાં
રાગદ્વેષથી મન, વચ, કાયે, નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૪

અર્થ

અશુભ ભાવમા પ્રવર્તેલ ધન્દ્રિયોથી, ચાર કષાયોથી
(મન, વચન, કાયાના ત્રણ યોગથી), તથા રાગ અને દ્વેષથી
કંઈ અશુભ કર્મ બંધાયું હોય તેની હું નિંદા કરું છું અને શુ
સાક્ષિઓ ગર્હા કરું છું.

કષાય :- કષ=સંસાર, આય=લાભ-સંસાર વધારે તે કષાય.
કસ=ઘસલું-જીવના શુદ્ધ સ્વરૂપને કલુષિત કરે-ઘસ
નાખે તે.
ક્રોધ, માન, માયા, લોભ (રાગ-દ્વેષ) વગેરે.
અપ્પસત્થ -અપ્રશસ્ત - અશુભ.

પારપ્રતના પાયારૂપ સમ્યક્ત્વના અતિચારે
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

સંકા કંણ વિગિજ્ઞા પસંસ તદ્દ સંથવો કુલિંગીસુ ।
સમ્મત્તસ્સ-ફારે પહિકમે દેસિઅં સવ્વં ॥૬॥

ભાવગીત :

જિનમત શંકા, પરમતધૃષ્ટિ, ફલસંદેહ-દુગંધાદિ,
મિથ્યાત્વી સહ વાસ પ્રશંસા સમક્ષિત દોષો પ્રતિક્રમું. ૬.

અર્થ :-

સમ્યક્ત્વના પાલનમાં ૧. જિનમત વિષે શંકા થવાથી. ૨. પરમતની ધૃષ્ટિ કરવાથી, ૩. ધર્મ ક્રિયાઓ અને તેના ફળમાં સંદેહ થવાથી, અથવા સાધુ-સાધ્વી તરફ સૂગ લાગવાથી, ૪. મિથ્યાત્વીઓનાં વખાણ કરવાથી તથા ૫ તેમનો સહવાસ-અતિ પરિચય થવાથી સમ્યક્ત્વના જે કોઈ અતિચારે દિવસભરમાં લાગ્યા હોય તે સર્વાનું હું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ૬

મિથ્યાત્વી :- અસાની. ખોટી-ભાંધી સમજવાળા.

સમ્યક્ત્વ :- સાચી સમજ. સુદેવ-સુચર-સુધર્મમાં શ્રદ્ધા.

૧. શંકા :- સંશય : જિનેશ્વર ભગવાનનો પથ-દષ્ટિ-મત સ્વીકાર્યા પછી તેમાં વળુવેલા કેટલાક અતીન્દ્રિય-સૂક્ષ્મ પદાર્થો કે જે માત્ર કેવળ જ્ઞાનથી જ કે આગમથી જ જાણી શકાય તેવા હોય તે વિષે શંકા થાય તો તેને અતિચાર-દૂષણ-કહેલ છે.

૩. વિતિગિજ્ઞા .- ધર્મ સંબંધીયા ફલતણે વિષે સદેહ કીધો, મહાસતી-મહાત્માની ઇહલોક પરલોક સંબંધીયા લોગ-વાંછિત-પૂજા કીધી. રોગ, આતંક કદ આગ્યે ખીણ વચન લોગ માન્યા, મહાત્માના લાત પાણી મલ શોભા તણી નિંદા કીધી કુચારિત્રીયા દેખી ચારિત્રીયા ઉપર કુભાવ હુગ્યો.

-પાક્ષિકાદિ અતિચાર

૪. મિથ્યાદષ્ટિ પ્રશંસા અને પ. મિથ્યાદષ્ટિ સંસ્તવ :-

જેમની દષ્ટિ કે સમજણ ખોટી હોય તેવી બ્રાન્તદૃષ્ટિવાળી વ્યક્તિઓમા પણ કેટલીક વખત બાહ્યઆચાર વિચાર અને બાહ્ય-ત્યાગ આદિ સારાં દેખાય છે તેથી આકર્ષાઈ જઈને તેના ગુણ-દોષનો વિવેક-ભેદ કર્યા વિના જ તેવી વ્યક્તિની પ્રશંસા કરવામાં આવે કે તેનો પરિચય વધારવામાં આવે તો અવિવેકી સાધકને સિદ્ધાંતથી સ્ખલિત થઈ જવાનો ભય છે. તેથી તેને સમ્યક્ત્વના અતિચાર-દૂષણ કહેલ છે

મિથ્યાત્વી તણી પૂજા પ્રભાવના દેખી પ્રશંસા, કીધી, પ્રીતિમાડી, દાક્ષિણ્ય લગે તેહનો ધર્મ માન્યો કીધો

તત્ત્વ ઉપર શ્રદ્ધા તે સમ્યગ્ દર્શન
યથાર્થ રૂપથી પદાર્થોનો નિશ્ચય કરવાની રુચિ તે સમ્યગ્ દર્શન.

રાગદ્વેષની તીવ્રતા મટી જતા આત્મા સત્યને માટે ભગરૂકે બની બળ્ય છે, એવી આધ્યાત્મિક બલગતિ તે સમ્યક્ત્વ. સમ્યગ્ દર્શન પારખવાના- સમ્યક્ત્વની પિછાન કરાવે તેવાં પાત્ર લક્ષણ.

અમ સંવેગનિર્વેદાનુકમ્પાસ્તિક્યાભિવ્યક્તિલક્ષણ તદિતિ ॥

મ ૨ સંવેગ ૩. નિર્વેદ ૪ અનુકમ્પા. પ. આસ્તિક્ય.

પાંચ આશુવ્રત

૧. સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણુવ્રતના અતિચારેનું
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

પદમે અણુવ્યસ્મિ, શૂલગ-પાણાટવાય-વિરહંબો ।
આયસિયમપ્પસત્થે, इत्थ पमाय-प्पसंगेणं ॥૯॥
वह-बंध-छवि-च्छेए, अइभारे भत्त-पाण-वुच्छेए ।
पढमवयस्स-इआरे, पडिक्कमे देसिजं सव्वं ॥१०॥

ભાવગીત

પ્રથમ આશુવ્રત-સ્થૂલ જીવહિંસા વિરમણુવ્રત, અતિચાર થયા,
ક્રોધાવેશે ભાનભૂલી કે પ્રમાદ-ગફલતવશ થઈને. ૯.
જીવને માર્યા, ખાંધ્યા, અંગે છેદ્યા, અતિશય ભાર ભર્યો
ખાનપાન ના આખ્યાં, દૈનિક અતિચાર આલોડ સૌ. ૧૦.

અર્થ .

પ્રથમ આશુવ્રત - સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણુવ્રત : સ્થૂલ
જીવહિંસાથી અટકવાનું વ્રત તેમા પ્રમાદથી-અસાવધપણાથી
કે ક્રોધાદિ અશુભ ભાવ થવાથી અતિચાર-લાગે તેવું જે કંઈ
આચરણ થયું હોય જેમ કે - જીવોને માર્યા હોય, ખાંધ્યા
હોય, તેમના અંગે છેદ્યા હોય, અતિશય ભાર ભર્યો હોય તથા
ભોજનપાણી ન આપ્યા હોય કે મોડા આખ્યા હોય એવા
પહેલા વ્રતના જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું હું પ્રતિક્રમણ
કરું છું ॥ ૯-૧૦ ॥

ધર્મ વૃક્ષનું મૂળે દયા છે, સર્વ જીવોને આત્મવત્ સમજી
એ- ૧. સાથે દયામય વ્યવહાર રાખવા માટે આ વ્રતનું પાલન
છે.

૩. સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણુ વ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણુ.

ગાથા :

તદ્દા અણુવ્યયમ્મિ, થૂલગ--પરદવ્વ--હરણ--વિરહો
આયરિયમપ્પસત્થે, इत्थ पमाय--प्पसंगेण ॥૧૩॥
તેનાહડ--પ્પઓગે, તપ્પહિરૂવે વિરુદ્ધ--ગમણે અ
કૂડતૂલ--કૂડમાણે પહિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૧૪॥

ભાવ ગીત:

સ્થૂલ પરદ્રવ્ય હરણુ વિરતિમાં પ્રમાદ કે લોભાવેશે
ચોરને પ્રેર્યા, માલ ખરીદ્યા, માલમાં ભેળ--સંભેળ કર્યા, ૧
રાખ્ય વિરુદ્ધાચાર કર્યા વળી તોલ માપ ખોટાં કીધાં
ત્રીજા આણુવ્રતના અતિચારો દિવસતાણા આલોવું સૌ. ૧

અર્થ:

ત્રીજા આણુવ્રત--સ્થૂલ પરદ્રવ્ય હરણુ વિરમણુવ્રત: ખીજા
માલીકીની ચીજ વસ્તુઓની સ્થૂલ ચોરી ન કરવાનું વ્રત: તેમ
પ્રમાદથી કે લોભાદિ અશુભ ભાવથી અતિચાર લાગે તેવું
કંઈ આચરણુ થયું હોય જેમકે:-૧. ચોરીનો માલ લીધો હોય
૨ ચોરને ઉત્તેજન આપ્યું હોય, ૩ માલમાં ભેળભેળ કર
વેત્યા હોય ૪ રાખ્યના કાયદા વિરુદ્ધ વેપાર કર્યો હોય
૫. ખોટાં તોલ--માપથી વેપાર કર્યો હોય તેથી ત્રીજાવ્રતન
જે કંઈ અતિચારો દિવસ દરમિયાન લાગ્યા હોય તે સર્વનું હું
પ્રતિક્રમણુ કરું છું. ॥૧૩-૧૪॥

ચોરીતું ધન ન ઠરે ઘરમાં,
 ચોર સદા ભૂખે મરીએરે, ચિત્ત ચોખે.
 ચોરનો કોઈ ધણી નવિ હોવે,
 પાસે બેઠાં પણ ડરીએરે, ચિત્ત ચોખે. ૪
 પરધન લેતાં પ્રાણુ જ લીધા,
 પંચેન્દ્રિય હુત્યા વરીએરે, ચિત્ત ચોખે.
 ઘત ધરતાં જગમાં જસ ઉજ્જવળ,
 સુરલોકે જઈ અવતરીએરે. ચિત્ત ચોખે. ૫
 -ભારતની પૂજા.

૧ ચોરીથી બચવા ઇચ્છનારે ૧૮ પ્રકારની ચોર પ્રવૃત્તિઓ-ચોરને જન્મ આપનારી ક્રિયાઓ (નીચે મુજબ) તજવી.

- (૧) ભલનં કુશલં તર્જા રાજભાગોઽવલોકનમ્
 અમાર્ગ દર્શનં શય્યા પદમક્લસ્તથૈવ ચ ॥૧॥
- (૨) વિશ્રામ. પાદપતનં વાસનં ગોપનં તથા
 સ્વંદ્યુઃ સ્વાદનં ચૈવ તથાઽન્ગમાહારાજિકમ્ ॥૨॥
- (૩) પદ્યાન્યુદક-રજ્જૂનાં-પ્રદાનં જ્ઞાનપૂર્વકમ્
 પતા. પ્રસૂતયો જ્ઞેયા અષ્ટાદશ મનીષિભિઃ ॥ ૩ ॥

૧. ભલનં-ચોર સાથે ભળી જવું.
૨. કુશલં-ચોરને ક્ષેમ કુશળ પુછવા.
૩. તર્જા-ચોરી માટે સંજ્ઞા કરવી.
૪. રાજભાગ -રાજ્યનો કર છુપાવવો.
૫. અવલોકનમ્-ચોરી કરતા ચોરના માર્ગને જોતા રહેવું.
૬. અમાર્ગદર્શનમ્-ચોર ક્યાં ગયા ? એમ પૂછનારને સાચો રસ્તો ન બતાવતાં ભળતો માર્ગ બતાવવો.

૪. સ્વદારા સંતોષ પરસ્ત્રી ગમન વિરમણ પ્રતન અતિચારોનું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા:

ચડત્યે અણુવ્યય મ્મિ, નિચ્ચં પરદાર--ગમણ--વિરમણી ।
આયરિયમપ્પસત્યે, इत्थ पमाय--प्पसंगेण ॥૧૫॥

અપરિગ્ગહિઆ--इत्तर--अणंग--विवाह--तिच्च--अणुरागे ।
चउत्थवयस्स--इआरे, पडिक्कमे देसिअं सव्वं ॥૧૬॥

ભાવગીત -

પરસ્ત્રી ગમન વિરમણપ્રત માહે પ્રમાદ કે કામાવેશે
કુમારી-વિધવા-સગકર્યો ને રખાત-વેશ્યા-ગમન કર્યું

અન ગકીડા કરી વિવાહ જોડયા, વિષયે અતિ અભિલાષ ધર્યો
ચોથા આણુવ્રતના અતિચારો દિનસેવ્યા આલોવું સૌ. ૧૫-૧૬

અર્થ:-

ચોથું આણુવ્રત-સ્થૂલ મૈથુન વિરમણપ્રત: સ્વદારાસંતોષ-
પરસ્ત્રી ગમન વિરમણપ્રત. પોતાની પત્ની સાથે સંતોષ
પૂર્વક રહેવાનું અને સદાને માટે પરસ્ત્રીનો ત્યાગ કરવાનું
વ્રત: તેમા- પ્રમાદ વશાત્ અશુભ ભાવથી-કામાવેશે અતિ-
ચાર લાગે તેવું જે કંઈ થયું હોય જેમ કે- ૧. કુમારી
કે વિધવા સાથે સગ કર્યો હોય, ૨. રખાત કે વેશ્યા
સાથે ગમન કર્યું હોય ૩. કામોત્તેજક ચેષ્ટાઓ કે
સ્રષ્ટિવિરુદ્ધ કર્મ કર્યું હોય ૪. અન્દનાં બાળકોના વિવાહ-
લગ્ન કર્યા-કરાવ્યા હોય. ૫. વિષય ભોગની અતૃપ્તપણે

૫. પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતના અતિચારોનું
પ્રતિક્રમણ.

ગાથા:

ઇત્તો અણુવર્ણ પંચમમ્મિ આયરિઅમપ્પસત્થમ્મિ ।
પરિમાણ--પરિચ્છેણ, इत्थ पमाय--प्पसंगेणं ॥૧૭॥
ધણ-ધન-ચિત્ત-વત્થુ, રુપ્પ-સુવન્ને અ કુવિઅ-પરિમાણે
દુપણ ચડપ્પયમ્મિ ય, પઢિક્કમે દેસિયં સવ્વં ॥૧૮॥

ભાવગીત:

મોહવશે, ધનધાન્ય, ક્ષેત્ર-ઘર, સોનું-રૂપું, ઘર-વખરી,
નોકર-ચાકર, પશુ પક્ષી સૌ પ્રમાણથી અધીકાં રાખી.
વ્રત પરિગ્રહ-પરિમાણ વિષે એમ પ્રમાદથી જે દોષ થયા,
પંચમ આણુવ્રતના અતિચારો, દિન સેવ્યા આલોવુ સૌ ૧૭-૧૮

અર્થ:-

પાચમુ આણુવ્રત-પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રત પરિગ્રહની મર્યાદા
બાંધવાનું વ્રત તેમા પ્રમાદના પ્રસંગથી, અશુભ ભાવથી-
લોભવશે કે મોહવશે અતિચાર લાગે તેવુ જે કંઈ થયુ હોય
જેમકે ૧. ધનધાન્ય ૨. ક્ષેત્ર-ખેતર, ઘર, ૩ સોનું-રૂપું,
૪. રાચરચીલું, ૫ જે પગવાળા નોકર ચાકર તથા ચાર
પગવાળા ઢારઢાખર વગેરે નકકી કરેલા પ્રમાણ કરતા વધારે
રાખ્યાં હોય તેથી જે કંઈ અતિચાર દિવસ દરમિયાન લાગ્યા
હોય તેનું હું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ॥ ૧૭-૧૮ ॥

પરિગ્રહ-પાપ પ્રવૃત્તિમાં પકડી રાખે તે. વસ્તુ પરની મૂર્છા.

ત્રણ ગુણવ્રત

૬. દિક્ પરિભાણવ્રતના અતિચારોનું—પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

ગમણસ્સ ય પરિમાણે, દિસામુ ઉદ્ધં અહે અ તિરિઅં ચા
બુદ્ધી સદ્-અંતરદ્ધા, પદમમ્મિ ગુણવ્વણે નિંદે ॥૧૯॥

ભાવગીત.

૭-નીચી-તિરછી દીશમા ગમન વધ્યું, દિશ વધઘટ થઈ,
સ્મૃતિ ગુમાવી, દિક્-પરિભાણે ગુણવ્રત દોષો નિહુ સૌ-૧૯

અર્થ :

છકું દિક્ પરિભાણવ્રત દરેક દિશામાં કેટલે દૂર જવું આવવું
મુસાફરી કરવી તેનું પ્રમાણ-માપ નક્કી કરવાનું વ્રત. તે
પહેલું ગુણવ્રત તેમાં- ૧. ઉર્ધ્વ દિશામાં ૭ યે ૨. અધો
દિશામાં-નીચે ૩ તિર્યગ્દિશામાં-ચાર દિશામાં અને
(ચારખુણામાં) વિદિશામાં જવા આવવાના નિયમ કરતાં
અજાણપણે વધારે જવાયું હોય તેમજ ૪. ક્ષેત્રવૃદ્ધિ એટલે
ઉર્ધ્વ, અધો અને તિર્યગ્દિશામાં જવા આવવાની જે
મર્યાદા નક્કી કરી હોય તેમાં લોભવશાત્ કે કાર્ય વશાત્
એક દિશાનું પ્રમાણ ઘટાડી બીજી દિશાનું પ્રમાણ વધાર્યું
હોય, ૫. સ્મૃતિઅન્તર્દ્ધા-વિસ્મરણ થવાથી-ભૂલી જવાથી
વ્યાકૂળતાથી અથવા પ્રમાદથી કે મતિવિભ્રમથી ઉપર મુજબની
દિશાઓમાં જવા આવવાના નિયમ કરતા વધારે જવાયું
હોય એવા જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું નિંદા
પ્રતિક્રમણ કરે છુ. ૧૯.

૯. કેશનો વેપાર-ઊન વગેરે વાળનો તથા કેશવાળાં દાસદાસી અને ગાય ઘોડાનો વેપાર, ૧૦. ઝેરનો, ઝેરી પદાર્થોનો અને હિંસક શસ્ત્રોનો વેપાર છોડી દઉં છું. ૨૨

તથા ખેરખર એજ રીતે

૧૧. ચંત્રપીલણકર્મ-ચંત્રો ચલાવીને કે વેચીને આલુવિકા રળવાનો ધંધો ૧૨. નિલાંછનકર્મ-પશુ, પક્ષી તથા મનુષ્યનાં અંગો છેદવાનું કર્મ. ગર્ભાશય અંડકોષ જનનેન્દ્રિય વગેરે કાપવાનો-ખસી કરવાનો ધંધો.

૧૩. દવદાનકર્મ-જંગલ, ખેતર વગેરે ખાળવાનો ધંધો.

૧૪. જળશોષણકર્મ-સરોવર, કુંડ, તળાવ વગેરે સુકાવવાનો ધંધો.

૧૫. અસતી પોષણકર્મ-ધનકર્માવા માટે દાસ, દાસી, નટ, વેશ્યા, પશુ, પક્ષી વગેરે પોષવાં, વેચવાં ખેલ કરવા કુટણખાનાં ચલાવવાં વગેરે કુર કર્મો-ધંધાઓ હું છોડી દઉં છું તથા એવા પંદર કર્મદાનમાં જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તેનું હું પ્રતિક્રમણ કરું છું

॥ -૨૩ ॥

મનની અસ્થિરતા, ચંચળતામાં ખીન્નું કારણ છે ઉપલોગ-પરિલોગની વિપુલતા અને વિશાળતા. ઉપલોગ-પરિલોગના પદાર્થોની મર્યાદા કર્યા વિના મનની ચંચળતા ઓછી ન થાય ચંચળતા ઘટ્યા વિના ધર્મમાં મન સ્થિર ન થને અને ધર્મમાં સ્થિર થન્યા વિના મોક્ષ માર્ગે ચાલી ન શકાય. તેથી આ વ્રતમાં ઉપલોગ પરિલોગના પદાર્થોની મર્યાદા કરવાનું કહેલ છે. ઉપરાત આ વ્રત વ્યવસાયમાં-ધંધામાં વિવેક અને લોજનમાં વિવેક શિખવે છે. વ્યવસાયમાં કુરતા તજવાનું અને લોજનમાં લાલસા તજવાનું કહે છે.

અનર્થદંડ વિરમણ્યતનુ સ્વરૂપ-અને તેના
અતિચારોનું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા :

સત્યગિ-મુસલ--જંતગ--તણ-કદ્દે મંત--મૂલ--મેસજ્જે ।
દિષ્ઠે દવાવિણ વા, પડિકમે દેસિઅં સવ્વં ॥૨૪॥

ળહાણુવ્વટ્ટણ--વન્નગ--વિલેવણે સદ્દ--રુવ--રસ--ગંધે ।
વત્થાસણ--આમરણે, પડિકમે દેસિઅં સવ્વં ॥૨૫॥

કંદપ્પે કુવ્વકુડ્ડયે, મોહરિ--અહિગરણ--મોગ--અહરિત્તે ।
દંડમ્મિ અણદ્વાણ, તદ્દઅમ્મિ ગુણવ્વણ નિંદે ॥૨૬॥

ભાવગીતિ :

જીવધાતક વસ્તુઓ આપવા રૂપ અનર્થદંડ

શસ્ત્રાગ્નિ, સાંખેલાં, યંત્રો, ઘાંસ કાષ્ટ મૂળ મંત્ર દવા
અપાવતાં, વિણુકારણ દેતા, દોષ થયા આલોહ સૌ ૨૪.

પ્રમાદાચરણરૂપ અનર્થદંડ.

સ્નાન, પીઠી, ચિત્રણ, વિલેપન, શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ વિષે
આસન, વસ્ત્રાભૂષણ સજ્જતાં, દોષ થયા આલોહ સૌ ૨૫
મશ્કરી, ચાળા, લવરી, સાધન--સજ્જમૂકવા, ભોગાસક્તિ,
ત્રીજા ગુણ્યત અનર્થદંડે અતિચાર આલોહ સૌ. ૨૬

અનર્થદંડ—જે ક્રિયાથી જીવ વિના કારણ (અનિવાર્ય કારણ
વિના પણ) દંડાય— મરણપામે તે અનર્થદંડ.

ચાર શિક્ષાવ્રત

૯. સામાયિકવ્રતના અનિચારોનું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા.

તિવિદે દુષ્પણિહાણે, અણવદ્ધાણે તદ્દા સદ્-વિદ્ધે ।
સામાયિક વ્રતહ-કણ, પદ્મમે સિક્ષાવણ નિંદે ॥૨૭॥

ભાવગીત :

મન વચ કાચની દુષિત ક્રિયાથી, અસ્થિરતાથી, વિસ્મૃતિથી
પ્રથમ શિક્ષાવ્રત સામાયિકમા વિરાધના થઇ નિંદુ છુ. ૨૭.

અર્થ :

નવમુ સામાયિકવ્રત સ્થિરતા, સ્વસ્થતા અને સમભાવ
કેળવવાનું વ્રત જે ઘડી સાધુજીવનની તાલીમ લેવાનું વ્રત :
તે પહેલું શિક્ષાવ્રત સામાયિક લઈને ૧ મનમાં સંકલ્પ વિક-
લ્પ કર્યા હોય ૨. કર્કશ વચન-દુ ખ થાય તેવા કે પાપપ્રવૃત્તિ થાય
તેવા વચન બોલાયા હોય. ૩ વિના કારણ, પ્રમાર્જન વિના
શરીરના અંગો હલાવ્યા હોય ૪. અસ્થિરતાથી, ઉતાવળથી કે
અનાદરથી સામાયિક વહેલુ પાચું હોય-પુરૂં કર્યું હોય. ૫.
સામાયિક લેવા પારવાનો સમય ભૂલી જવાયો હોય તેથી
સામાયિક વ્રતની જે કંઈ ખડના-વિરાધના થઈ હોય તેની હું
નિંદા કરૂ છું. ૨૭.

સામાયિક-જેનાથી સમભાવ કેળવાય તે સામાયિક

સાવધ પ્રવૃત્તિનો તથા દુધ્યાનનો ત્યાગ કરી જે ઘડી
(૪૮-મિનિટ) શુભભાવમાં-સમભાવમાં રહેવું તે સામાયિક.
સામાયિક જે ઘડીનું ચારિત્ર છે.

૧૧. પૌષ્ઠોપવાસવ્રતના અતિથારેનું પ્રતિક્રમણ.

ગાથા.

સંથારુચારવિદિ-પમાય તદ્દ ચેવ મોઅણામોષ ।
પોસહવિદિ-વિવરીણ, તટ્ણ સિક્કણાવણ નિંદે ॥૨૧॥

ભાવગીત.

પ્રમાદથી લઘુ-વડી-શ કાને, અથારા-વિધિ દોષ થયા,
ભોજન ચિતાથી પોષહુવિધિ વિપરીતતા થઈ નિહુ છુ. ૨૯

અર્થ

અગીઆરમુ પૌષ્ઠોપવાસવ્રત ધર્મનું પોષણ થાય તેવી, ઉપવાસ-ગ્રહચર્યાદિ ધર્મ-ક્રિયાઓ કરવાનુવ્રત તે ત્રીણું શિક્ષાવ્રત છે તેમા પૌષ્ઠ લઈને ૧ સંથારો-શય્યા વગેરે બરાબર કે બીલકુલ ન જોયા હોય અને ૨ ન પૂજ્યા હોય-સાફ ન કર્યા હોય ૩. મલમૂત્રની જગ્યા બરાબર કે બીલકુલ ન જોઈ હોય અને ૪. ન પૂજી હોય. ૫ પૌષ્ઠ ક્યારે પૂરો થાય અને સ્વેચ્છાએ ભોજનાદિ કરે એવા વિચાર કર્યા હોય. તેથી પૌષ્ઠ વિધિમા જે કોઈ દોષ થયા હોય તેનું હું નિંદાકરૂપ પ્રતિક્રમણ કરું છુ ૨૯.

પોષધ—૧ ધર્મનું પોષણ ધ્રુષ્ટિ કરે તે પોષધ ૨. વ્રતવિશેષ ઉપવાસ સહિત પોષધ તે પૌષ્ઠોપવાસવ્રત.

લઘુ શંકા- પેશાબ વડીશંકા- મળત્યાગ
પૂજનું- જીવ મરી ન જાય તે રીતે સાફ કરવું
સંથારો- ઊનનું બીછાનું.

પૌત્રધાપવાર્થમ્- નર્વ-આગમય મેધુલુવનનો પૂર્વ
 યન-પે દિવસ અગર દિવસ ૧૧ મવ નાનારિકે પ્રવૃત્તિથી
 નિવૃત્તિપ અને ધાર્મિકક્રિયાઓની પ્રવૃત્તિપ આ યન નાની
 મૃત્તિ-નિવૃત્તિ નમસ્કરે કે ને મારાને છે

પૌત્રધા મુખ્ય વ્યા- ત્યાગ કે વાના રોય છે

૧ આગ પોતવ-ઓ જનો નવ વા મવરા આશિષ્યાગ
 એવ ઉપવાસ માટે એમ પડે આગ મીવ

૨ આગ પૌત્રધ- વવા મીવનુ નાન તથા વિમયા
 દિવ્યાસ્મિત્યા ।

૩ દિવ્યર પૌત્રધ નરથા પ્રદક્ષના ત્યા । દક્ષવયનુ પાતન

૪ અત્યાપારપૌત્રધ- ૧૧ થા ધધા ધાવાના ત્યા ।

મારબ- ના બને ત્યા ।

મગ્નયથેન્નિમા-અગ્નિમાગ્નિ ૧૧ ૧૧-૬૬૦૧૧૧૧ વ

મસ્ત્રાત્તમગ્નિમાગ્નિ-૬૬૦૧૧૧૧-૬૬૦૧૧૧૧૧૧૧૧ ।

- ૧૧૧૧૧૧ ૧૧ ૬૬૦૧૧

૬૬૦

મહુ પદિમા પૂર્વે પાતલ કરીએદે, પાતલ વિ મારી કે પિપાયાચારની,
 પ્રાપ્તે કુ નિ નાપિ પર્વને દિવસદે ધમની । ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ની
 શિવગ મનિ પ્રાપ્તે આ મ નાની, કુ । કે નાપાદે આ મ નાની
 કાચની કાપાદે ૧૧૧૧ કાચની નાનાં આક માથા કિલ આ, ૧૧ની
 એમી કાગ રેશયકા કે પાતલ એકાલમ્ કાચ કા વિ કાગમદે,
 કાચ કાકા આ પાતલનો કાપિ-૧૧૧૧ કાચારી કે કે કાચ ૧૧૧૧
 પાતલ પરી ગીતમ । મુખ્ય એમ્યા પૂર્વ આક ૧૧૧ ૧ ૬૬૦ ૧૧૧

પદ્ય અનિચાર તણ વિનણ યન પદ્ય

નાથ નાથ મનુદે એ મુને તરેદે

- ૧૧૧૧૧૧ ૧૧

૧૨ અતિથિ સંવિભાગવ્રતના અતિથારેનું પ્રતિક્રમણ-
ગાથા.

સચ્ચિતે નિક્કિલવણે, પિઠિણે વવણસ મચ્છરે ચેવ ।
કાલાઈકમ--દાણે, ચડત્યે સિવસાવણ નિંદે ॥૩૦॥
૧સહિણસુ અ દુહિણસુ અ, જામે ૨અમ્સંજણમ્ અણુકંપા ।
રાગેણ વ દોસેણ વ તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૧॥
સાહૂમ્ સંવિભાગો, ન કઓ તવ--ચરણ--કરણ--જુત્તેસુ ।
સંતે ફામુઅ--દાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૨॥

ભાવગીત :

સચ્ચિત્ત વસ્તુઓ નાખી- ઢાંકી, કપટ, દ્વેષ-અભિમાન કરી,
કાળ વટાવી દાન દીધું, શિક્ષાવ્રત ચોથે નિંદુ સૌ ૩૦

૧. યોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન આપ્યું તે દોષ.
સુહિત, દુઃખિત ને ગુરૂનિશ્રાણુ સાધુને મેં દાન દીધું
નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી તે દોષો નિંદુ ગર્હુ છું. ૩૧.

અથવા-વળી

૨. અયોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન આપ્યું તે દોષ.
સંયમહીના સુખિત દુઃખિત પર નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી
અનુકંપા કરી દોષ થયા જે નિંદુ છું સૌ ગર્હુ છું ૩૧.

૩. યોગ્ય અતિથિને યોગ્ય દાન ન આપ્યું તે દોષ.
ચરણકરણથી યુક્તા, તપસ્વી સાધુને ના દાન દીધું,
દાનદ્રવ્ય નિર્દોષ છતાંયે, નિંદુ છું સૌ ગર્હુ છું. ૩૨.

અતિથિ-તિથિ અને પર્વના સર્વ ઉત્સવો-લોજનાદિ માટે કોઈ ને ત્યાં જવાના વ્યવહારાદિ જેમણે તજ્યાં છે તે અતિથિ.

કાળવટાવી- ગોચરીનો-લોજનનો સમય પૂરે થયા પછી.

૧. સૂદિપ્ત- ૧ સુહિત-જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર યુક્ત સાધુ.

૨ સુખિત-વસ્ત્રપાત્રાદિની વિપૂલતાવાળા સાધુ.

૨ અસંજ્ઞપ્ત-૧. અસ્વયંચત-ગુરુઆજ્ઞામા રહેનારા.

૨ અસંચત-સ્વેચ્છાચારી. શિથિલાચારી સયમહીના.

નિઘરાગ- દીક્ષા લીધા પહેલાના સ્વજન અખંધી કે કુટુંબી-

પણાનો રાગ. દ્વિપ્રરાગ.

સ વિભાગ-દોષ રહિતદાન. નિર્દોષ ગોચરી.

ચરણકરણથી યુક્ત-ચરિત્રશીલ અને ક્રિયાશીલ

અનુગ્રહાર્થ સ્વસ્વાતિસર્ગો દાનમ્ । —તત્પાર્થ અ૦૭/૩૩

સચ્ચિત્તનિક્ષેપ-પિધાન-પરવ્યવદેશ-માત્સર્ય કાલાતિક્રમા

—તત્પાર્થ.અ૦૭/૩૧

હુંહા

અતિથિ કહ્યા અણુગારને, સ વિભાગ વ્રત તાસ

ફળ પૂજા કરી તેરમી માગો, ફળ પ્રભુ પાસ

દાળ.

ઉત્તમ ફળપૂજા કીજે, મુનિને દાન સદા દીજે,

ખારમે વ્રત લાહો લીજેરે શ્રાવકવ્રત સુરતરુ ફળિયો,

મનમોહન મેળો મળિયોરે શ્રાવકવ્રત. ૧.

દેશ કાળ શ્રદ્ધા કેમીએ ઉત્તર પારણે દાન દીએ;

તેહુમા પણ નવિ અતિચરીએ. શ્રાવકવ્રત સુરતરુ ફળિયો ૨.

—ખારવ્રતની પૂજા.

૧. સ્વપરના ઉપકાર માટે પોતાની માલિકીની ઉચિત વસ્તુનો પાત્રમા ત્યાગ તે દાન કહેવાય

માણાન્તિકીં સંલેખનાં જાપિતા । -તત્પાર્થ. અ૦ ૭/૧૭
 જીવન-મરણા-ડડશંસા-મિત્રાનુરાગ-સુખાનુવન્ધ-નિદ્રાન કરણાનિ
 તત્પાર્થ. અ૦ ૭/૩૨

૧. (વળી ગૃહસ્થ) મરણ નજીક સમયે સંલેખના (શરીર અને કપાયને કસનારા મરણાત અમુક તપ ધ્યાન અને સમાધિ) નો આરાધક હોય છે.
૨. સંલેખનાના પાત્ર અતિચાર-(૧) અધિક જીવનની અભિલાષા
 (૨) મરણની ઇચ્છા, (૩) મિત્રાદિ ઉપર રોષ,
 (૪) પૌદ્ગલિક સુખની સ્મૃતિ અને (૫) ચક્રવર્તિ
 આદિ બંધવાનું નિચાણું કરવું તે

મન, વચન, કાયાના યોગથી લાગેલ અતિચારોનું
 પ્રતિક્રમણ.

ગાથા

કાણ કાઈઅસ્સ, પઢિકમે વાઈઅસ્સ વાયાણ ।
 મણસા માણસિઅસ્સ, સવ્વસ્સ વયાઈઆરસ્સ ॥૩૪॥

ભાવગીત

અશુભ કાય-વચ-મનના યોગે, વ્રત-અતિચારો જે લાગ્યા
 શુભ યોગના આરાધનથી પ્રતિક્રમણ કરી શુદ્ધ કરે. ૩૪.

અર્થ.

કાયા, વચન અને મનના અશુભ વ્યાપારથી સર્વ વ્રતોમાં
 મને જે કોઈ અતિચાર લાગ્યા હોય તે સર્વનું હું શુભકાય-
 યોગથી શુભવચન-યોગથી અને શુભ મનો-યોગથી પ્રતિક્રમણ
 કરું છું ૩૪

૩. શાતાગારવ-શરીરને શાતા ઉપજવનારી ચીજોની લાલસા
-ચુખશીખીયાપણું અને અભિમાન.

૫. સંજા-વિશિષ્ટ ચેતના વિશિષ્ટ અભિલાષા. તેના ચાર
દશ અને સોળ ભાગ છે.

૧. આહાર, ૨ ભય ૩ મૈથૂન ૪. પરિગ્રહ ૫. ક્રોધ,
૬ માન, ૭ માયા, ૮. લોભ ૯. લોક ૧૦. ઓધ
૧૧. સુખ ૧૨ દુઃખ ૧૩. મોહ ૧૪. વિચ્છિન્નિસા
૧૫. શોક ૧૬ ધર્મ,

૬ કષાય-કપ-ધમ્મવું, બગાડવું જીવના શુદ્ધસ્વરૂપને કંટુપિત કરે-
બગાડે તે કષાય કષ=સંસાર આય=લાભ. જેનાથી સંસાર
વધે તે કષાય. કષાય ચાર છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ.

૭ જેનાથી આત્મા દહાય તે દહ. સાવધ પ્રવૃત્તિ. પાપવ્યાપાર.

૧ દહ ત્રણ છે ૧. મનદંડ ૨ વચન દંડ ૩ કાયદંડ
૨ શલ્યને પણ દંડ કહ્યાં છે. ૧. માયાશલ્ય ૨. મિથ્યા-
ત્વશલ્ય ૩. નિયાણાશલ્ય

મનુસ્મૃતિમા-દંડનો અર્થ દમન કરેલ છે. ૧. મનદંડ-
મનનું દમન ૨. વચનદંડ-વાણીનું દમન ૩ કાયદંડ-કાયનું
દમન (આત્રણેય દંડ જેની પાસે હોય તે ત્રિદંડી)

૮. ગુપ્તિનિગ્રહ-અશુભ પ્રવૃત્તિ રોકવી તે ગુપ્તિ. ગુપ્તિ ત્રણ છે.

૧. મનો ગુપ્તિ-મનનો નિગ્રહ ૨. વચન ગુપ્તિ-વાણીનો નિગ્રહ
૩. કાય ગુપ્તિ-કાયનો નિગ્રહ.

પ્રતિક્રમણની ઉપયોગિતા.

ગાથા:

જહા વિસં કુટ્ટ-ગયં મંત-મૂલ-વિસારયા ।
 વિજ્ઞા હળંતિ મંતેહિ તો તં હવઈ નિવ્વિસં ॥૩૮॥
 એવં અદ્ધવિહં કમ્મં, રાગ-દોસ-સમજ્જિઅં ।
 આલોઅંતો અ નિદંતો, ચિપ્પં હળઈ સુસાવઓ ॥૩૯॥
 કય-પાવો વિ મણુસ્સો, આલોઈઅ નિદિઅ ગુરુ-સગાસે
 હોઈ અરેગ-લહુઓ, ઓહરિય-મરુવ્વ મારવહો ॥૪૦॥
 આવસ્સણ્ણ ણ્ણ સાવઓ જઈ વિ વહુરઓ હોઈ ।
 દુકખાણામંત કિરિયં કાહી અચિરેણ કાલેણ ॥ ૪૧ ॥

ભાવગીત:

જેમ મંત્ર ને મૂલ વિશારદ વૈધરાજ નિર્જેમંત્ર બળે,
 ઉદર પડેલું ઝેર હણીને રોગીને નિર્વિષ કરે. ૩૮.
 તેમ રાગ ને દ્વેષ ઉપાર્જિત અપકર્મ જલ્દી હણતો,
 દ્વાદશવ્રતધારી સુશ્રાવક, આલોચન-નિદા કરતો. ૩૯.
 પાપ તણું આલોચન કરીને, ગુરૂ પાસે નિંદા કરતો,
 પાપી માનવ લાર ઉતાર્યા મનુર શો હળવો બનતો. ૪૦.
 આરોગી પાપ રજેચુત અતીવ શ્રાવક હોયે છતાં,
 ને ર:ખનો આ આવશ્યકથી અદ્ય સમયમાં નાશ કરે. ૪૧.

પ્રતિક્રમણની ઉપયોગિતા.

ગાથા:

જહા વિસં કુટ્ટ-ગયં મંત-મૂલ-વિસારયા ।
 વિજ્ઞા હળંતિ મંતેહિ તો તં દવટ નિવ્વિસં ॥૩૮॥
 एवं અટ્ટવિહં કમ્મં, રાગ-દોસ-સમજ્ઞિઅં ।
 આલોઅંતો અ નિદંતો, ચિપ્પં દળઇ મુસાવઓ ॥૩૯॥
 કય-પાવો વિ મણુસ્સો, આલોઅ નિદિઅ ગુરુ-સગાસે
 હોઇ અરેગ-લહુઓ, ઓહરિય-મરુવ્વ મારવહો ॥૪૦॥
 આવસ્સણ ઇણ સાવઓ જઇ વિ વહુરઓ હોઇ ।
 દુકખાણામંત કિરિયં કાહી અચિરેણ કાલેણ ॥ ૪૧ ॥

ભાવગીત:

જેમ મંત્ર ને મૂલ વિશારદ વૈદ્યરાજ નિજ મંત્ર બળે,
 ઉદર પડેલું ઝેર હણીને રોગીને નિર્વિષ કરે. ૩૮.
 તેમ રાગ ને દ્વેષ ઉપાર્જિત અષ્ટકર્મ જલદી હણતો,
 દ્વાદશવ્રતધારી સુશ્રાવક, આલોચન-નિંદા કરતો. ૩૯.
 પાપ તણુ આલોચન કરીને, ગુરૂ પાસે નિંદા કરતો,
 પાપી માનવ ભાર ઉતાર્યા મનુર શો હળવો બનતો. ૪૦.
 આરભોથી પાપ રજેચુત અતીવ શ્રાવક હોયે-છતાં,
 ને તે બનેા આ આવશ્યકથી અદ્ય સમયમાં નાશ કરે. ૪૧.

યાદ ન આવેલા દોષોની આલોચના.

ગાથા.

આલોચના વહુવિદ્યા, ન ચ સંમરિઆ પઢિક્કમણ કાલે
મૂલગુણ-ઉત્તરગુણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૪૨॥

ભાવગીત :

મૂલગુણ-ઉત્તરગુણ સંબંધી બીજા બહુવિધ અતિચારો,
પ્રતિક્રમણમા યાદ ન આવ્યા તે સહુ નિંદુ-ગર્હુ છું. ૪૨.

અર્થ.

મૂલ ગુણ (પાંચ આણુવ્રત) અને ઉત્તર ગુણ (ત્રણ ગુણવ્રત
અને ચાર શિક્ષાવ્રત) સંબંધી બીજા પણ આલોચના કરવા
યોગ્ય (પ્રગટ કરવા યોગ્ય) ઘણા અતિચારો હોય છે, સંભવ
છે કે તે બધા પ્રતિક્રમણ વખતે યાદ ન પણ આવ્યા હોય,
તેને હું આત્મ સાક્ષીએ નિંદુ છું અને (ગુરૂ સાક્ષીએ ગર્હુ છું. ૪૨

મૂલગુણ-પાંચ આણુવ્રત.

ઉત્તરગુણ-ત્રણ ગુણવ્રત તથા ચાર શિક્ષાવ્રત.

આલોચના- સદ્ગુરુની સમક્ષ પોતાના પાપો પ્રગટ કરવા, જે રીતે,
જે કાળે જે ભાવથી, જે ક્ષેત્રમાં પાપ થયું હોય, તે રીતે જ,
જેટલું સ્મૃતિમાં હોય, તેટલું પ્રગટ કરવું.

પ્રતિક્રમણના ચાર હેતુઓ.

ગાથા :

પહિસિધ્ધાણં કરણે કિન્ચાણમકરણે પહિક્કમણં ।
અસદ્દહણે અ તહા ચિવરીઅ-પરુવગાણ અ ॥૪૮॥

ભાવગીત :

મના કરેલું કયું હોય, ને કરવાનું કાંઈ, ના કીધું,
અધ્યા ત્યાગી વિપરીત બોલ્યા, શુદ્ધ થવા છે પહિક્કમણું. ૪૮.

અર્થ :

જ્ઞાનીઓએ નિષેધ કરેલ અઢાર પાપ સ્થાનક આદિ ક્રિયાઓ કરી હોય, શ્રાવક દિન કૃત્ય આદિ કર્યાં ને ન કર્યાં હોય, જિનેશ્વર દેવોએ કહેલ સૂક્ષ્મ તત્ત્વોમાં અશ્રદ્ધા થઈ હોય અને તેમના ઉપદેશથી અવળો ઉપદેશ દેવાઈ ગયો હોય એ ચારેય દોષથી શુદ્ધ થવા માટે આ ‘પ્રતિક્રમણ’ આવશ્યક-જરૂરી છે.

પહિસિધ્ધાણં કરણે

પ્રતિષેધ અલક્ષ્ય, અનંતકાય, બહૂબીજલક્ષણ, મહારંભ-પારિગ્રહાદિકકીધા, જીવાજીવાદિક સૂક્ષ્મ વિચાર સદ્દહા નહિ, આપણી કુમતિ લાગે ઉત્સૂત્ર-પ્રરૂપણા કીધી. તથા પ્રાણાતિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશુન્ય, રતિ-અરતિ, પર-પરિવાદ, માયા-મૃષાવાદ, મિથ્યાત્વશલ્ય, એ અઢાર પાપસ્થાન કીધાં, કરાવ્યાં અનુમોદાં હોય.

દિનકૃત્ય, પ્રતિક્રમણ વિનય વેચાવચ્ચ, ન કીધું, અનેરું જે કાંઈ વીતરાગની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ કીધું કરાવ્યું, અનુમોદું હોય

તે સવિહું મન, વચન, કાયાએ કરી મિથ્યામિ દુક્રંડ.

-પાક્ષિકાદિ અતિચાર

આ લોચના

વંદિતુ-સૂત્ર.

: ભાવગીત :

: મંગલાચરણ અને વિષય નિર્દેશ :

વંદન કરી સહુ સિદ્ધ પ્રભુને ધર્માચાર્યો મુનિગણને,
શ્રાવક ધર્મ તણા અતિચારે પ્રતિક્રમવા હું ઇચ્છું છું. ૧

: વ્રતો અને જ્ઞાનાદિ આચારોમાં લાગેલા દોષો :
જે કાંઈ મારા વ્રત અતિચારે નાના મોટા દોષ થયા -
જ્ઞાન તથા દર્શન-ચારિત્રે નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૨

: સર્વ પાપના મૂળસમા પ્રચિત્રહ અને આરભ .
દ્વિવિધ પરિત્રહ કર્યા કરાવ્યા બહુવિધ પાપારંભ વળી,
દિવસ સંબંધી દોષ થયા, જે આલોઉં સહુ યાદ કરી. -- ૩

: ઇન્દ્રિયો અને કષાયોની અશુભ પ્રવૃત્તિથી થયેલા દોષો :
નિંદિત એવા ચાર કષાયે પાત્ર ઇન્દ્રિયે પાપ થયાં
રાગ દ્વેષથી મન, વચ, કાયે નિંદુ છું સહુ ગર્હુ છું. ૪

: પરવશતાથી કરવી પડેલ પ્રવૃત્તિઓથી લાગેલા દોષો .
શરત ચૂકથી, દબાણથી, કે કરજ વશે હરતાં કરતાં,
જતાં આવતાં, ઉભા રહેતા, દોષ થયા આલોઉં સૌ ૫

: બારવ્રતના પાચારૂપ સમ્યક્ત્વના અતિચારો :
ગ્નિનમત શકા, પરમત ઇન્દ્રિયા ફેલસદેહ-દુર્ગંધાદિ
મિથ્યાત્વી સહુ વાસ-પ્રશસા, સમકિત દોષો પ્રતિક્રમું ૬

: ૪. સ્વદારા સંતોષ-પરસ્ત્રીગમન વિરમણુવ્રત અતિચારો :
 પરસ્ત્રી ગમન વિરમણુવ્રત માંહે પ્રમાદ કે કામાવેશે,
 કુમારી-વિધવા સંગ કર્યો, ને રજાત-વેશ્યા-ગમન કર્યું. ૧૫
 અનંગ કિડા કરી, વિવાહ લેડ્યા, વિષયે અતિઅલિલાષ ધર્યો,
 ચોથા અણુવ્રતના અતિચારો, દિન સેવ્યા આલોપું સૌ. ૧૬

: ૫. પરિશ્રદ પરિમાણુવ્રતના અતિચારો :
 મોહ વશે ધનધાન્ય, ક્ષેત્ર-ઘર, સોનું-રૂપું, ઘર-વખરી,
 નોકર-ચાકર-પશુપક્ષી, સૌ પ્રમાણુથી અધીકાં રાખ્યાં, ૧૭
 વ્રતપરિશ્રદ-પરિમાણુ વિષે એમ પ્રમાદથી જે દોષ થયા,
 પંચમ અણુવ્રતના અતિચારો દિનસેવ્યા આલોપું સૌ. ૧૮

: ત્રણ ગુણુવ્રત :

: ૬. દિક્ષ પરિમાણુ વ્રતના અતિચારો :
 જાંચી-નીચી-તિરછી દીશમાં ગમન વધ્યું, દિશ વધઘટ થઈ,
 સ્મૃતિ ગુમાવી, દિક્ષપરિમાણુ, ગુણુવ્રત દોષો નિંદું સૌ. ૧૯

: ૭ ભોગોપભોગ પરિમાણુવ્રતના અતિચારો :

૧. ભોગમા વિવેક.
 મધમાસ તજવામા, ફળ-ફૂલ સુગંધ, માલા વાપરતાં,
 દોષ થયા ખીજ ગુણુવ્રતના ઉપ-પરિભોગે નિંદું સૌ. ૨૦

૨ ભોજનમાં વિવેક
 સચિત્ત, સચિત્તથી યુક્ત, ને કાર્યું, અધકાર્યુ વળી તુચ્છકો,
 ભક્ષણ કરતાં ઉપ-પરિભોગે અતિચાર આલોઉ સૌ. ૨૧

: ૧૧. પૌષર્ધોપવાસવ્રતના અતિચારો :

પ્રમાદથી લઘુ-વડી શંકા ને અંતરાવિધિ, દોષ થયા,
ભોજન ચિંતાથી પોષહવિધિ-વિપરીતતા થઈ નિંદું છું. ૨૯.

: ૧૨. અતિથિસંવિભાગવ્રતના અતિચારો :

સચિત્ત વસ્તુઓના ખી-ઢાકી, કપટ-દ્વેષ-અભિમાન કરી,
કાળ વટાવી દાન દીધું, શિક્ષાવ્રત ઓથે નિંદું સૌ. ૩૦.

: યોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન દેવું તે દોષ :

સુહિત, દુષિત ને ગુરૂ નિશ્રાણુ સાધુને મેં દાન દીધું,
નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી, તે દોષો નિંદુ ગહું છું. ૩૧.

: અયોગ્ય અતિથિને અયોગ્ય રીતે દાન દેવું તે દોષ :

સંયમહીના, સુખિત-દુષિત પર નિંદા રાગ કે દ્વેષ થકી,
અતુક પા કરી, દોષ થયા જે નિંદુ છું સૌ ગહું છું. ૧૩.

: યોગ્ય અતિથિને દાન ન દેવું તે દોષ :

ચરણ કરણથી યુક્ત, તપસ્વી, સાધુને ના દાન દીધું,
દાનદ્રવ્ય નિર્દોષ છતાંયે નિંદુ છું સૌ ગહું છું. ૩૨

. સલેષણના અતિચારો

છહ-પરલોકની, જીવિત-મરણની, કામભોગની આકાંક્ષા,
મરણ સમય પણ નાહો મુજને, અતિચાર સલેષણના. ૩૩

: મન, વચન અને કાયાના યોગથી લાગેલા અતિચારો :

અશુભ કાચ-વચન-મનના યોગે વ્રત-અતિચારો જે લાગ્યા,
શુભ યોગના આરાધનથી પ્રતિક્રમણ કરી શુદ્ધ કરે. ૩૪

: સર્વ ઐત્યોને-જિનિળિઓને વંદના :

ઉર્ધ્વ, અધો ને માનવલોકે આવેલાં સઘળાં ઐત્યો-
જિનિળિઓને, અહિં વસેલો ભક્તિભાવથી વંદું છું. ૪૪

: સર્વ સાધુઓને વંદના :

ભરત-ઐરાવત-મહાવિદેહે વિચરતા જે કોઈ સાધુ,
દંડ ત્રીકથી વિરમેલા, સૌ મન-વચ-કાચે વંદું છું. ૪૫

: જિનેશ્વર ભગવાનનું સ્તવન-ધ્યાન-ભાવના :

ચિર સંચિત પાપો દળનારી, લાખો ભવ ફેરા હરનારી,
ચોવીસ જિનની ધર્મકથામાં, વિતળે મમ દિન સુખકારી. ૪૬

: ચાર મંગલ અને માગણી :

અરિહંતો ને સિદ્ધ સાધુઓ, જ્ઞાન, ધર્મ, મંગલમય હો.
સમ્યગ્દષ્ટિ દેવ અમોને, સમાધિ-બોધિ દાતા હો. ૪૭

: પ્રતિક્રમણના ચાર હેતુઓ :

મના કરેલું કર્યું હોય ને કરવાનું કાંઈ ના કીધું,
શ્રદ્ધા ત્યાગી, વિપરીત જોલ્યા, શુદ્ધ થવા છે પડિછમાણું. ૪૮

: ક્ષમાપના: વિશ્વ મૈત્રી ભાવના :

ક્ષમા યાચું છું સહુ જીવ પાસે, સહુ જીવ મુજને માફ કરે,
સહુ જીવ સાથે મૈત્રી મારે, વેર નથી કોઈ જીવ સાથે ૪૯

: ઉપસંહાર અને પૂર્ણાહૂતિનું વંદન :

એમ કૂડી રીતે આલોવી નિંદી, ગહી, ઘૂણા કરી,
મન-વચ-કાયાથી પડિછમતો, જિનચોવીસે વંદું છું. ૫૦

: સમાપ્ત .

